

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010422
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813010422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.12.2013, v trestnej veci obžalovaných E. Z. a spol. , takto

r o z h o d o l :

I. Obžalovaná E. Z., nar. XX.XX.Q. v Rožňave, trvale bytom Z. N.

J. Č.. XXX, okr. Rožňava, nezamestnaná,

2. Obžalovaný W. Z.Á., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom Z. N.

J. Č.. XXX, okr. Rožňava, nezamestnaný,

s ú v i n n í,

že od začiatku mesiaca februára 2013 do konca mesiaca júna 2013 v Gemerskej Polome, okr. Rožňava, ako rodičia maloletého W. Z., nar. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy v Gemerskej Polome, hrubo zanedbávali jeho povinnú školskú dochádzku a napriek upozoreniam školy, že maloletý nechodí riadne do školy, neurobili žiadne opatrenia na zjednanie nápravy, v dôsledku čoho v uvedenom období maloletý vynechal neospravedlnene najmenej 134 vyučovacích hodín,

t e d a

z nedbanlivosti vydali osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhalčivý život

č í m s p á c h a l i

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 334/2012 Z.z.

a súd ich za to

o d s u d z u j e :

Obžalovanú E. Z.W. podľa § 211 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Trestného zákona jej výkon trestu p o d m i e č n e odkladá a podľa § 50 ods.1 Trestného zákona jej určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Obžalovaného W.D. Z. podľa § 211 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2,4 Trestného zákona, § 37 písm.m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na trest

p o v i n n e j p r á c e v rozsahu 200 (dvesto) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine prehlásili, že sa necítia byť vinnými z trestnej činnosti kladenej im obžalobou za vinu.

Obžalovaná E. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od školy nedostala poštou žiadne upozornenie, že by syn do školy nechodil. Pokiaľ škola aj posielala nejaké upozornenia, ona ich osobne neprevzala, tieto však prevzala Ž. J.Á. alebo svokrovci, ktorí jej potom tieto upozornenia dali asi o týždeň alebo týždeň a pol. Takto za kritické obdobie dostala od školy asi 3 listy. V týchto bolo napísané, že syn W. z ktorých predmetov prepadáva a tiež v týchto listoch bola pozvaná aj na pohovor k triednemu učiteľovi. Na pohovory nešla, pretože má 3-ročného chlapca a opatruje tiež chorú svokru. V jednom prípade v súvislosti so správaním sa syna ju telefonicky oslovil riaditeľ školy, no tento jej nevyčítal dochádzku syna do školy, ale jeho správanie sa. To, že má ísť na pohovor k triednemu učiteľovi povedala aj manželovi W. Z.. Manžel bol nahneváný, že kvôli synovi má ísť na pohovor. List, ktorým bola pozvaná na pohovor manželovi nedala prečítať. Inak ona každé ráno o 7.30 hod. chodí do obchodu a vtedy vypravádzala aj deti do školy. Priznala, že v školskom roku 2012/2013 nebola ani na jednom rodičovskom združení, nevedela kedy tieto združenia sa konali, pretože deti jej to nepovedali. Žiacku knižku kontrolovali spolu s manželom. Priznala, že v žiackej knihe bolo napísané, že sa bude konať rodičovské združenie, no zistila to až neskoro. Priznala aj to, že sa nepýtala syna, či sa vôbec koná nejaké rodičovské združenie. O tom, že syn má neospravedlnené hodiny sa dozvedela až z listu z obecného úradu. Taktiež priznala, že od februára 2013 do konca júna 2013 za triednym učiteľom nebola, neinformovala sa o prospechu syna, ani o jeho dochádzke do školy. Za triednym učiteľom nebol ani manžel.

Obžalovaný W. Z. vypovedal, že s obžalobou nesúhlasí, pretože nevie o tom, že by zanedbával rodičovské povinnosti v súvislosti s dochádzkou do školy syna W.. Priznal však, že v kritickom období so školou nespolupracoval, ale to preto, lebo pracoval, do práce odišiel ráno a vrátil sa len večer, všetko ponechával na manželku. Tvrdil, že manželka mu nepovedala, že by zo školy bola dostala nejaký list. Čo sa týka prospechu syna, mal vedomosti o jeho prospechu len z vysvedčenia. Tvrdil však, že žiacku knižku kontroloval a túto podpisoval. Priznal, že ani jedného rodičovského združenia sa nezúčastnil. Čo sa týka školy, s manželkou boli dohodnutí, že to bude mať ona na starosti, pretože on nemal na to čas, aby kontroloval deti. Popri práci, ktorú vykonával u zamestnávateľa, vykonával aj ďalšiu prácu a to poskytoval služby občanom obce a to dovozom dreva, nakoľko vlastní V3S-ku. V tomto školskom roku syn už chodí riadne do školy, pretože urobil opatrenia také, že mu prízvukoval, že keď bude mať čo len jednu neospravedlnenú hodinu dá ho do polepšovne. Na otázku, prečo takéto opatrenia neurobil aj v kritickom období odpovedal, že nevedel, že syn má problémy s dochádzkou. Nechápal ako mohol mať toľko neospravedlnených hodín, keď každý deň do školy chodil. Uznal, že v žiackej knižke syn mal aj oznámené kedy sa koná rodičovské združenie. Syn mal aj ďalšie poznámky, no napriek týmto poznámkam on triedneho učiteľa nevyhľadal.

Vina obžalovaných bola preukázaná predovšetkým svedeckou výpoveďou triedneho učiteľa Mgr. T. R., ako aj listinnými dôkazmi.

Svedok Mgr. T. R., triedny učiteľ syna obžalovaných potvrdil, že syn v kritickom období mal 134 neospravedlnených vyučovacích hodín. Na trištvrtročnej porade bolo zistené, že syn obžalovaných má veľa neospravedlnených hodín a túto skutočnosť riešil tak, že cestou asistentiek školy predvolával rodičov na pohovor. Obžalovaní, i keď im malo byť predvolané predvolanie, na tento pohovor nedošli. Jemu rómsky asistent, ktorý mal na starosti doručovanie týchto predvolaní neoznámil, že by obžalovaným toto predvolanie nebolo doručené. Obžalovaní sa nedostavili ani na rodičovské združenie, ktoré v kritickom období bolo v jednom prípade. V kritickom období ani jeden z obžalovaných sa nebol u neho ako u triedneho učiteľa informovať o prospechu syna, prípadne jeho dochádzky do školy.

Podľa komplexného hodnotenia syna obžalovaných zo školy na čl. 18, tento si plnil v školskom roku 2012/2013 povinnú školskú dochádzku, bol žiakom 6. ročníka. O výchovno-vzdelávací proces mal slabý záujem, počas vyučovania vyrušoval, odmietol pracovať, rozptyľoval a zabával ostatných žiakov. Jeho domáca príprava na vyučovaciu hodinu bola takmer nulová. Často si zabúdala pomôcky (učebnice, zošity, písacie potreby, rysovacie pomôcky, žiacku knižku) a nepísal si domáce úlohy. Žiak mal vypracovaný individuálny výchovno-vzdelávací program na základe psychologického a špeciálno-pedagogického vyšetrenia, jeho neprospevanie bolo spôsobené hlavne jeho ľahostajným prístupom k učeniu a takmer žiadnou domácou prípravou. Z týchto dôvodov na konci I. polroka, ale i na konci II. polroka školského roka 2012/2013 neprospeš. V prvom štvrtroku mu bolo udelené pokarhanie riaditeľom školy. Za I. polrok školského roka 2012/2013 vymeškal 25 neospravedlnených hodín a 26 ospravedlnených hodín. Bolo mu udelené pokarhanie triednym učiteľom za nevhodné a drzé správanie na vyučovaní a počas prestávok. V I. polroku mal zníženú známku zo správania na stupeň „3“. za tretí štvrtrok mu bolo opätovne udelené pokarhanie riaditeľom školy za neospravedlnené hodiny a nevhodné správanie. Na konci školského roka 2012/2013 mu bola znížená známka zo správania na stupeň „4“ - neuspokojivé. V druhom polroku školského roka 2012/2013 vymeškal 134 neospravedlnených hodín a 17 ospravedlnených hodín. rodičia nejavili nijaký záujem o jeho výchovno-vzdelávací proces v škole, nakoľko sa niekoľkokrát nedostavili na predvolanie triednym učiteľom a riaditeľom školy, o prospechu, dochádzke a správaní žiaka.

Podľa správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave syn obžalovaných v školskom roku 2012/2013 si plnil povinnú školskú dochádzku v 6. ročníku na Základnej škole v Gemerskej Polome. V škole okrem iného vykazoval neospravedlnené vyučovacie hodiny, podľa tejto správy rodičia nespokojujú sa so školou pri riešení problémového správania sa syna v školskom prostredí. Matka sa vyjadrila, že v prirodzenom prostredí zvýšila kontrolu nad správaním sa syna, sprísnila jeho výchovu v tom smere, aby sa nedopúšťal nevhodného správania, zlepšil sa v prospechu aj v školskej dochádzke v školskom roku 2013/2014. Aj s mladistvým bol prevedený výchovný pohovor, pri ktorom prisľúbil nápravu pri správaní sa v školskom aj domácom prostredí. V registri sociálnej kurately je vedený od roku 2013 z dôvodu, že škola v mesiaci máj 2013 požiadala úrad o spoluprácu pri riešení problémového správania sa mladistvého v školskom prostredí.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaní konaním popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré bolo nepochybne preukázané naplnili všetky znaky prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ Trestného zákona.

Podľa § 211 ods.1 písm.b/ Trestného zákona prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže sa dopustí ten, kto vydá, čo aj z nebanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožní viesť záhalčivý alebo nemravný život.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnej výchove osôb mladších ako 18 rokov. Znak vydanie nebezpečenstva spustnutia je naplnený, ak si taká osoba v dôsledku konania páchatel'a osvojuje škodlivé návyky, povahové črty alebo sklony a záujmy, ktoré spravidla vedú k morálnemu úpadku.

V zmysle tohto ustanovenia za záhaľčivý život treba považovať aj dlhšie trvajúce záškoláctvo. O umožnenie viesť záhaľčivý život pôjde vtedy, ak osobe mladšej ako 18 rokov sa vytvoria podmienky na vznik nežiaducich návykov a sklonov, ako napríklad umožnenie dlhodobejšieho záškoláctva.

Podľa ustanovenia § 28 ods.1 písm.a/ Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie , výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

Teda povinnosť riadne dohliadať na ohrozenú osobu, osobu mladšiu ako 18 rokov, vyplýva pre obžalovaných zo zákona o rodine. Na trestnú zodpovednosť stačí nedbanlivosť a v danom prípade zo strany obžalovaných ide o vedomú nedbanlivosť v zmysle § 16 písm.a/ Trestného zákona, pretože ako rodičia museli vedieť, že pokiaľ nebudú dohliadať riadne na syna, čo vyplýva z ich povinností uvedených v zákone o rodine, umožnia mu viesť záhaľčivý život.

Je potrebné zdôrazniť, že syn obžalovaných už na konci I. polroka školského roka 2012/2013 mal zníženú známku zo správania na stupeň „3“ pre neospravedlnené hodiny a správanie a neprospeľ, no napriek tomu obžalovaní, ako rodičia neurobili žiadne opatrenia, čo sami priznali, že sa v škole neinformovali o prospechu a správaní sa syna, rodičovského združenia sa nezúčastnili a práve tento ich nezodpovedný prístup k plneniu si rodičovských povinností, umožnil, aby syn v II. polroku vymeškal 134 neospravedlnených hodín, čím mu umožnili viesť záhaľčivý život, ktorý vyústil, že v škole neprospeľ. Ako vyplýva z komplexného hodnotenia syna obžalovaných, tento sa doma na vyučovacie hodiny nepripravoval, domáce úlohy nepísal, do školy učebné pomôcky nenosil, teda aj z tohto možno nepochybne vyvodíť, že obžalovaní ako rodičia vôbec nedbali o jeho vývoj.

Súd obranu obžalovaných, že syna do školy každé ráno vypravila matka a preto nemôžu za neospravedlnené hodiny syna, hodnotil len ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Len samotné odprevadenie do školy nepostačuje, aby sa zbavili zodpovednosti za výchovu syna. Aj obranu obžalovaného W. Z., spočívajúcu v tvrdení, že s manželkou mal dohodnuté, že ona bude dohliadať na syna, súd vyhodnotil len ako účelovú. Sám totiž priznal, že v kritickom období sa ako rodič vôbec nezaujímal v škole o prospech a dochádzku syna do školy. Ako je už vyššie uvedené, z polročného vysvedčenia muselo byť obom obžalovaným jasné, že ich syn neprospeľ a mal zníženú známku zo správania, no napriek tomu nič neurobili, naopak správanie sa syna v II. polroku sa zhoršilo, čo vyústilo do toho, že neprospeľ a zo správania mal zníženú známku na stupeň „4“ - neuspokojivé.

Súd navrhované dôkazy a to vyžiadanim si správy od OR PZ, ODI, či obžalovaný W. Z. je vlastníkom vozidla V3S, vyžiadanim si správy od Obecného úradu v Gemerskej Polome, či vypomáhal spoluobčanom pri chystaní dreva a vyžiadanim si správy od bývalého zamestnávateľa, za účelom zistenia jeho pracovnej doby odmietol , pretože mal za to, že pre vyslovenie záveru o vine obžalovaných svedčí dostatok dôkazov, ktoré sú vyššie popísané.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona.

Obaja obžalovaní z miesta bydliska sú hodnotení kladne, ich vystupovanie na verejnosti je slušné. Obžalovaná E. Z. doposiaľ bola raz súdne trestaná, v roku 2010 pre spolupáchateľstvo prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Trestného zákona, bol jej uložený trest odňatia slobody s podmienočným odkladom. Rozhodnutím súdu zo dňa 21.05.2013 sa vyslovilo, že v skúšobnej dobe sa osvedčila a hľadá sa na ňu ako by nebola odsúdená. Obžalovaný W. Z. bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/114/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/22/2013 zo dňa 15.05.2013 bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu do 15.05.2014, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. U obžalovanej E. Z.W. nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ani priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. U obžalovaného W. Z. poľahčujúca okolnosť zistená nebola, priťažujúca okolnosť bola zistená jedna a to v zmysle § 37 písm.m/ Trestného zákona, keď posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil v dobe podmieneného odsúdenia.

Podľa § 38 ods.4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (účel trestu). Podľa ods.4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vychádzajúc z uvedených zásad súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na kratšiu skúšobnú dobu a obžalovanému W. Z. uložil trest povinnej práce. Mal za to, že takto uložené tresty zabezpečia ich prevýchovu a nápravu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania podobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde

v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.